

ΓΑΜΟΙ

◆ Στον Άγιο Νικόλαο Καισαριανής την 24/4/2004 έγινε ο γάμος του Βασίλη Μπούρα και της Γεωργίας Μπανάκα.

◆ Στη Λαμία την 24/4/2004 έγινε ο γάμος του Δημήτρη Ι. Παπακώστα και της Δήμητρας Παπαθεοδώρου.

◆ Στην Αμερική (Harrisburg Pennsylvania) έγινε ο γάμος του Γεωργίου Σγάρια (γιού του Σπύρου και της Τασίας).

◆ Στην Αθήνα την 12/6/2004 έγινε ο γάμος του Αθανασίου Γ. Καλαθά και της Χριστίνας Ευριπιώτη.

◆ Στην Αμερική την 20/6/2004 έγινε ο γάμος του Κωνσταντίνου Λάζου (του Βασίλη και της Ειρήνης) με την Ελισάβετ Florian.

◆ Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

◆ Η Κωνσταντίνα Φ. Μέμημου σύζυγος Κωνσταντίνου Σκουμή γέννησε κοριτσάκι.

◆ Η Ελένη Λούπα σύζυγος Νικολάου Πελέκη γέννησε αγοράκι.

Ευχές στους ευτυχείς γονείς.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

◆ Στην Αθήνα την 25η Απριλίου 2004 στον Ιερό Ναό του Αγίου Χαραλάμπους -Ιλισίων βαπτίστηκε το αγοράκι του Μανόλη Μάντη και της Κέλλυ Χερβατοπούλου. Ο νεοφύτος Μάντης ονομάστηκε Στέφανος.

Να ζήσει.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Δολ.

Λαζαρίδης Βασίλειος Γ.	50
Τοίτους Ευδοξία	20
Μπουραζέρης Κώστας	30
Αυγερίου Γιαννούλα	20
Χολέβας Αθανάσιος Γ.	200
Ζηνέλης Ιωάννης Γ.	100

Ευρώ

Μασγάλας Θωμάς Ν.	20
Μπαλαφούτας Νικόλαος Δ.	20
Παπαγεωργίου Αναστάσιος	20
Καραγιάννης Κών/νος Ν.	20
Παπάς Νίκος-Λαμπρινή	
Λαζαρίδης	30
Αντωνόπουλος Γεώργιος	20
Μάντης Γεώργιος Στεφ.	30
Παπακώστας Ιωάν.	20
Αλπογιάννης Σωτήριος	20
Ασημακάκης Ανδρέας	30
Καραχάλιος Παναγιώτης	20
Λειβαδίτης Κών/νος Ν.	20
Ειρήνη Φυλακτού-	
Φωστήρα	50

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας

★★★

Εκδότης
ΚΩΝ. Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ
Σειρήνων 33
Βύρωνας 162 32
Τηλ./Fax: 210.76.45.280

★★★

Ηλεκτρονική σελ/οη -
Εκτύπωση
ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.
Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ.-Fax: 210.52.38.107
email: costaszl@yahoo.gr

★★★

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ
Αγοριλάου 20 - Αθήνα
Τηλ.: 210.52.36.835

Κ Ο I V W V I K A

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

◆ Ο Δημήτριος Μπούρας προσέφερε στη μνήμη των γονέων του και των αδελφών του Αθανασίου και Γεωργίου το ποσό των 100 Δολ.

◆ Η Μέλπω Κουβελά προσέφερε στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου το ποσό των 100 Ευρώ.

◆ Ο Γεώργιος Ι. Λειβαδίτης και η σύζυγός του Μαρία προσέφεραν στη μνήμη της Ελένης Κ. Λειβαδίτη το ποσό των 30 Ευρώ.

◆ Η οικογένεια Νικολάου Αθ. Λειβαδίτη προσέφερε στη μνήμη της Ελένης Κ. Λειβαδίτη το ποσό των 50 Ευρώ.

◆ Η Αγγελική Λειβαδίτη προσέφερε στη μνήμη της Ελένης Κ. Λειβαδίτη το ποσό των 50 Ευρώ.

◆ Οι οικογένειες Παύλου Βλάχου και Κωνσταντίνου Π. Βλάχου πρόσφεραν το ποσό των 40 Ευρώ στη μνήμη της Βασιλικής Αγγελάκη.

◆ Η σύζυγος Αννα Ζηνέλη και η κόρη Πολυξένη Ζηνέλη πρόσφεραν στη μνήμη Ιωάννου Κ. Ζηνέλη το ποσό των 50 Ευρώ.

◆ Την 1/4/2004 πέθανε στην Αθήνα, όπου νοσηλευόταν, και κηδεύτηκε στο Νεχώρι την 4/4/2004 η Βασιλική Αγγελάκη.

◆ Την 6/4/2004 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Γεώργιος Κουβελάς.

◆ Την 9/4/2004 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Νεχώρι ο Παναγιώτης Ευαΐδης σύζυγος της Ελένης το γένος Δ.Μπουραζέρη.

◆ Την 10/4/2004 πέθανε και κηδεύτηκε στη Αμερική ο Κωνσταντίνος Ν. Μάλλιος. Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ Ι. ΝΑΟ

◆ Ο Γεώργιος Αντ. Φλώρος προσέφερε στη μνήμη, των γονέων του Αντωνίου και Νίκος και των θείων του Κωνσταντίνου και Γιαννούλας το ποσό των 500 Ευρώ.

◆ Η οικογένεια Νικολάου Πανάγου προσέφερε στη μνήμη των γονέων τους Περικλή και Όλγας το ποσό των 20 Δολ.

Η οικογένεια Νικολάου Θ. Καλαθά προσέφερε στη μνήμη των αδελφών τους Αθανασίου και Στεφάνου και Κωνσταντίνου Λειβαδίτη το ποσό των 20 Δολ.

Η Μέλπω Κουβελά προσέφερε στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου το ποσό των 100 Ευρώ.

**ΓΙΑ ΤΟ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙ
ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ**

Ο Σταμάτης και η Βασιλική Σκούφια προσέφεραν 50 Ευρώ για την ανακαίνιση των Αγίων Αποστόλων.

ΔΩΡΕΑ
Ο Δημήτρης Βίτσας κατα-

σκεύασε και δώρισε στο Χωριό μας:

1. Πίνακα Ανακοινώσεων (θα αναφέρναται ανακοινώσεις του Δήμου και του Τοπικού Συμβουλίου καθώς και άλλες χρήσιμες πληροφορίες για την ενημέρωση των κατοίκων)

2. Κλειδοθήκη (θα τοποθετούνται τα κλειδιά των κοινοχρήστων χώρων αρμοδιότητας Τοπικού Συμβουλίου).

- Τον ευχαριστούμε.

★★★

ΜΝΗΜΗ ΥΠΟΠΤΕΡΑΡΧΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΟΥΒΕΛΑ

Στις 6 Απριλίου 2004 μας άφησε για πάντα ο Νεοχωρίτης Υποπτέραρχος (Ιπτάμενος) ε.α. Γιώργος Κουβελάς.

Άτομο με ισχυρή προσωπικότητα, με χαρακτήρα και αρχές, ο Γιώργος Κουβελάς αφήνει πίσω του ένα κενό, αλλά και μία μονίμη παρουσία μεταξύ των ανθρώπων, που δεν ξεχνιούνται και θα θυμούμαστε πάντοτε.

Ο Γιώργος Κουβελάς άρχισε την καριέρα του στο Στράτευμα, όταν ονομάσθηκε Ανθυπολοχαγός του Πυροβολικού το 1929, τέσσερα χρόνια μετά την εισαγωγή του στην Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων.

To 1930 μετατάχθηκε στο Όπλο της Αεροπορίας, έχοντας πιο πριν ονομασθεί πτυχιούχος Παραπτηρής Αεροπόρος, οπότε τοποθετήθηκε στο Γ' Σύνταγμα Αεροπορίας. Το 1935 πήρε πτυχίο Εκπαιδευτή Αεροναυτείλας και Αρχηγού Επιστασίας και το 1938 το πτυχίο χειροτήτη.

Λόγω της αντιπαράθεσης της εποχής και των πολιτικών διαχωρισμών, που επικράτησαν μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, απολύθηκε το 1945 από τις Ένοπλες δυνάμεις με το βαθμό του Αντιοπηράρχου (Ι) ε.α.

Η δικαίωση του ήλθε πολλά χρόνια αργότερα - το 1986 - όταν ανακλήθηκε το ΒΔ αποστρατείας του και προήχθη αναδρομικά ως το βαθμό του Υποπτεράρχου (Ι) ε.α. Αξιοποίησε την πείρα του, ως χειροτήτη, εργάθικη, μετά την αποστρατεία του, στην Ολυμπιακή Αεροπορία για περισσότερα από 25 χρόνια ως Προϊστάμενος Κινήσεως Αέρος. Άλλα και μετά τη συνταξιοδότηση του από την Ολυμπιακή, εργάσθηκε για 7 χρόνια ακόμη ως εμπειρογνώμων στην ίδια εταιρία. Παντρεύτηκε τη Μέλπω Τραμπούλη. Στους οικείους του εκφράζουμε τα πο θερμά συλλυπητήρια.

ΦΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών - Ναυπακτίας, συνήλθη εκτάκτως σε συνεδρίαση την 7ην Απριλίου 2004, ημέρα Τετάρτη και, αφού έλαβε γνώση του αιφνίδιου θανάτου του συγχωριανού μας, εκ των πρώτων μελών του Συλλόγου,

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΥΒΕΛΑ

αποφασίζει

1. Εκπρόσωποι του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου να παραστούν στην κηδεύσα του μεταστάντα,

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
σ' όλη την Ελλάδα την εκεχειρία.

Απ' όλα τα μέρη της Ελλάδας έφταναν στην Ολυμπία οι αγωνιστές και οι Θεατές. Οι μεγαλύτερες πόλεις αντιπροσωπεύονταν με επιστομές πρεσβείες, τους θεωρούσαν.

Οι αγωνιστές έπρεπε να είναι ελεύθεροι Έλληνες πολίτες. Οι θεατές μπορούσαν να είναι και βάρβαροι.

Η διεύθυνση των αγώνων ήταν στα χέρια των Ελλανοδικών, που ήταν συγχρόνως και η ανώτατη πολιτική αρχή στην Ήλιδα.

Η γιορτή άρχιζε με μεγαλοπρεπείς θυσίες από τους ιερείς στο Δία και ακολουθούσαν οι αγώνες.

Τα κυριότερα και παλιότερα αγωνίσματα ήταν το στάδιο. Ήταν αγώνας δρόμου ταχύτητας ενός σταδίου (192 μ.). Στην αρχή ήταν απλός δρόμος από τη 14η Ολυμπία (724 π.Χ.) έχουμε το δίαυλο (διπλό το στάδιο) και από τη 15η Ολυμπία έχουμε και το δόλιχο (δρόμος αντοχής πιθανώς 24 φορές το στάδιο).

Από τη 18η Ολυμπία (708 π.Χ.) μπήκε στους αγώνες και το πένταθλο, που ήταν συνδυασμός άλματος, δίσκου, ακοντίου, δρόμου και πάλης.

Στην 25η Ολυμπία (680 π.Χ.) στα αγωνίσματα προστέθηκε η αρματοδρομία με τέθριππο άρμα και απ' την 33η (648 π.Χ.) έχουμε και ιπποδρομίες. Συγχρόνως μπαίνει ένα νέο αγόνισμα το παγκράτιο, που ήταν συνδυασμός πάλης και πυγμής. Και στην 65η Ολυμπία (520 π.Χ.) προστίθεται ο οπλίτης δρόμος ή δρόμος με πανοπλία.

Κατά τη διάρκεια της 15ης Ολυμπίας (720 π.Χ.) καθώς έτρεχε στο στάδιο ο Μεγαρίτης δρομέας Όρσιππος του έπεσε το «ζώμα», το ρούχο δηλαδή που έδεναν οι αθλητές στη μέση, για να σκεπάζουν τα απόκρυφα του σώματός των. Ο Παυσανίας υποψιάζεται πως το άφρος μόνος του να πέσει, για να μην τον εμποδίζει στο τρέξιμο.

Από τότε καθιερώθηκε να αγωνίζονται γυμνοί οι αθλητές και απαγόρευσαν αυστηρά την είσοδο των γυναικών στους αγώνες, εκτός από την Ήλεια, ιέρεια της Δήμητρας.

Πριν από τους αγώνες οι αθλητές ορκίζονταν μπροστά στο άγαλμα του Ορκίου Δία ότι είναι Έλληνες ελεύθεροι πολίτες, ότι έκαναν τη δεκάμηνη προγύμναση, που επέβαλαν οι νόμοι και ότι θα αγωνιστούν σύμφωνα με τους κανόνες των αγώνων.

Έπαθλο των νικητών ήταν ο κότινος, ένα στεφάνι από κλαδιά της ελιάς που φύτεψε ο Ηρακλής στην Άλτη και αποτελούσε ύψιστη τιμή.

Τους Ολυμπιονίκες, τις οικογένειές τους και την πατρίδα τους τιμούσαν όλοι οι Έλληνες.

Οι πατριώτες τους τιμού-

Ολυμπιακοί αγώνες

σαν τους Ολυμπιονίκες με θριαμβευτική υποδοχή κατά την επιστοφή τους στην πατρίδα και τους παρείχαν δημόσια σήτηση.

Στην Ολυμπία οι Ολυμπιονίκες είχαν δικαίωμα σήτησης στο Πρυτανείο και το δικαίωμα να αναγείρουν τιμητική στήλη στην Άλτη, στην οποία, στήλη, μόνο ύστερα από την τρίτη νίκη, επιτρεπόταν να φέρει το ομοιώμα τους.

Εκτός από τους αθλητές διαπρεπείς πνευματικοί άνδρες μπορούσαν να παρουσιάζουν το έργο τους.

Λέγεται πως ο Ηρόδοτος, πρώτος διάβασε μέρος του ιστορικού του έργου, που εκίνησε το ζήλο στο Θουκυδίδη να τον μημθεί και γίνει ο πατέρας της ιστορίας. Περιφημοί ρήτορες (Γοργίας, Λυσίας) αγόρεψαν από τον οποδόρομο του ναού του Δία στους πανηγυριστές.

Ζωγράφοι εξέλλου εξέθεταν τα έργα τους.

Στην Ολυμπία υποδέχτηκαν θριαμβευτικά όλοι οι Έλληνες το Θεμιστοκλή ως τον ήρωα της Σαλαμίνας, όταν εμφανίστηκε στο στάδιο (πιθανόν το 770 π.Χ.).

Εδώ αποθεώθηκε και ο Πλάτωνας από τους θεατές, που θαύμαζαν το έργο του.

Μετά την κατάκτηση της Ελλάδας από τους Ρωμαίους, άρχισε η παρακμή των Ολυμπιακών αγώνων. Όσο περισσότεροι αλλοδαποί έπαιρναν μέρος στους αγώνες, ύστερα από τη σιωπηρή κατάργηση των διατάξεων των αγώνων, τόσο λιγότεροι Έλληνες συμμετείχαν σ' αυτούς.

Και ο κότινος έχασε την αρχαία του αίγλη και σημασία, αφού τον ατίμασαν δίδοντάς τον και σε μη νικητές. Παράδειγμα η στέψη του αυτοκράτορα Νέρωνα, που αξίωσε να στεφανωθεί με τον κότινο, αν και δεν είχε νικήσει στους αγώνες. Μέχρι που καταργήθηκαν το 393 μ.Χ.

Κι ερχόμαστε στους σύγχρονους διεθνείς Ολυμπιακούς αγώνες.

Την ιδέα της αναβίωσης των Ολυμπιακών αγώνων είχε ο Γάλλος βαρόνος Πέτρος ντε Κουμπερτέν, την οποία ανακοίνωσε στις 25 Νοεμβρίου του 1892 στο Παρίσι στο αμφιθέατρο της παλιάς Σορβόνης στη γιορτή της πέμπτης επετείου της Ένωσης Γαλλικών σωματείων, της οποίας ήταν Γενικός Γραμματέας.

Το επόμενο έτος η Ένωση αποφάσισε να συγκαλέσει για τον Ιούνιο του 1894 διεθνές αθλητικό συνέδριο.

Μεταξύ των γυμναστικών σωματείων, που κλήθηκαν στο συνέδριο εκείνο, ήταν και ο Πανελλήνιος Γυμναστικός Σύλλογος Αθηνών, ο οποίος αντιπροσωπεύτηκε από το Δ. Βικέλα.

Το συνέδριο διαιρέθηκε σε

δύο τμήματα, απ' τα οποία το ένα είχε θέμα συζήτησης την ανασύσταση των Ολυμπιακών αγώνων. Στο τμήμα αυτό προήδρευε ο Βικέλας.

Η σκέψη των οργανωτών του συνεδρίου ήταν οι πρώτοι Ο.Α. να τελεσθούν το 1900 στο Παρίσι. Η προθεσμία θεωρήθηκε μικρή. Τότε ο Βικέλας πρότεινε οι πρώτοι αγώνες να τελεστούν το 1896 στην Αθήνα.

Η πρόταση έγινε δεκτή και εκλέχτηκε διεθνής Επιτροπή για την οργάνωσή τους με πρόεδρο το Δ. Βικέλα και τον Γεν. Γραμματέα του Κουμπερτέν.

Έτσι οι πρώτοι Ολυμπιακοί αγώνες έγιναν το 1896 στην Αθήνα με απόλυτη επιτυχία.

Οι Β' το 1900 στο Παρίσι Οι Γ' το 1904 στον Άγιο Λουδοβίκο

Οι Δ' το 1908 στο Λονδίνο Οι Ε' το 1912 στη Στοκχόλμη

Οι Σ' επρόκειτο να γίνουν το 1916 στο Βερολίνο, αλλά ματαιώθηκαν λόγω του πολέμου.

Οι Ζ' έγιναν το 1920 στην Αμβέρσα

Οι Η' το 1924 στο Παρίσι Οι Θ' το 1928 στο Άμστερδαμ

Οι Ι' το 1932 στο Λος Αντζελες

Οι ΙΑ' έγιναν το 1936 στο Βερολίνο

Οι ΙΒ' και ΙΓ' Ολυμπιαδές, που επρόκειτο να γίνουν στο Ελσίνκι το 1940 και το Λονδίνο το 1944 αντίστοιχα, δεν

τελέστηκαν λόγω του Β' παγκοσμίου πολέμου.

Οι ΙΔ' έγιναν το 1948 στο Λονδίνο

Οι ΙΕ' το 1952 στο Ελσίνκι

Οι ΙΣΤ' το 1956 στη Μελβούρνη

Οι ΙΖ' το 1960 στη Ρώμη

Οι ΙΗ' το 1964 στο Τόκιο

Οι ΙΘ' το 1968 στην Πόλη του Μεξικού

Οι Κ' το 1972 στο Μόναχο

Οι ΚΑ' το 1976 στο Μόντνεραλ

Οι ΚΒ' το 1980 στη Μόσχα

Οι ΚΓ' το 1984 στο Λος

Αντζελες

Οι ΚΔ' το 1988 στη Σεούλ

Οι ΚΕ' το 1992 στη Βαρκελώνη

Οι ΚΣΤ' το 1996 στην Ατλάντα

Οι ΚΖ' το 2000 στο Σύδνεϋ

και Οι ΚΗ' θα γίνουν (2004) στην Αθήνα.

Βέβαια οι σημερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες δεν έχουν καμιά σχέση με Εκείνους της αρχαιότητας. Τότε ο τόπος διεξαγωγής ήταν μόνιμος, η Ολυμπία, οι συμμετέχοντες αθλητές ήταν μόνο Έλληνες, τα αγωνιστικά κριτήρια διαφορετικά.

Τότε υπήρχε μόνον ένας νικητής και η νίκη του δεν μετριέταν με τη μεζούρα και το χρονόμετρο. Δεν υπήρχαν δηλ. ρεκόρ.

Το έπαθλο ήταν απλό, ένα στεφάνι αγριελιάς.

Μέσα στα λίγα χρόνια της ζωής τους (ένας αιώνας), οι Αγώνες απογυμνώθηκαν από

τα οποία ιδεώδη οραματί-

στηκαν οι ιδρυτές τους.

Αντί της εκεχειρίας ματαιώθηκαν οι ίδιοι οι Αγώνες δύο φορές στα χρόνια των πολέμων και σε μια μάλιστα περίπτωση αιματοκύλιστη

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) έξω στην πλατεία, και παίζαμε. Εκεί βρίσκονταν το Σχολείο που στεγάζονταν σε ιδιωτικό κτίριο, σε ένα σπίτι, αργότερα πήγε σε Δημόσιο. Ύστερα τα περισσότερα παιδιά έφευγαν για τις δουλειές των Γονιών, πήγαιναν στις γίρες, στα άλογα...

Στα δικά μου τα χρόνια, πέρασαν δύο δάσκαλοι από το Δημοτικό μας. Ήταν στην αρχή ο Δημήτριος Παπαδημητρίου, από άλλο χωριό, από τη Δομνίτσα και έμενε, όσο υπηρετούσε σε ένα σπίτι στο Νιοχώρι. Οι μαθητές από τις μεγαλύτερες, κυρίως τάξεις, του πήγαιναν φαγητό. Μετά ήλθε ο Αλέξης ο Παπαλέξης, άλλος, καλός δάσκαλος, από το δικό μας χωριό.

Φ.τ.Π.: Ο μικρός Αλέκος πώς πάντα; πι όνειρα είκε;

Αλ.Φ.: Και 'για ζωηρός ήμουν! Πήγαινα με τα άλλα τα παιδιά για παιγνίδι στην Πλατεία. Από τότε όμως ήθελα να σπουδάσω, τό 'χα μέσα μου, με επιρρέασαν και οι σπουδές των μεγάλων μου των αδελφών. Μπορέσαμε να προχωρήσουμε στα γράμματα και επειδή η οικογένεια μας ήταν εύπορη - νοικυραίοι άνθρωποι. Για τον πολύ κόσμο, και τότε και μετά, τα πράγματα δεν ήταν εύκολα. Μεγάλη φτώχεια, σκληρή δουλειά στα χωράφια και στα κοπάδια, αρκετοί έφευγαν μετανάστες για την Αμερική, αλλά και πάλι εύρισκαν εμπόδια. Δεν ήξεραν γράμματα, δε μπορούσαν να συμπληρώσουν τα χαρτιά και τις αιτήσεις, ότι χρειάζονταν να βγάλουν διαβατήριο... Οι άνθρωποι αγόραζαν τα αναγκαία από τα λίγα μαγαζιά, που ήταν μπακάλικα και εμπορικά και άμα περνούσαν γυρολόγοι, πραματευτάδες. Τα μαγαζιά προμηθεύονταν εμπόρευμα από τη Ναύπακτο. Στη Ναύπακτο ή την Πάτρα κατέβαιναν για δουλειά και μερικοί Νιοχωρίτες ή ψώνιζαν αν είχαν χρήματα.

ΝΙΟΧΩΡΙ - ΘΕΡΜΟ - ΑΓΡΙΝΙΟ ΑΘΗΝΑ - ΝΙΟΧΩΡΙ

Φ.τ.Π.: Και έρχεται η ώρα για το Γυμνάσιο...

Αλ.Φ.: Δεν ήταν αμέσως το Γυμνάσιο!.. Τότε είχαμε 4 τάξεις στο Δημοτικό, 3 τάξεις στο Ελληνικό Σχολείο, που το λέγαμε και Ημιγυμνάσιο, και μετά ήταν το Γυμνάσιο με 4 τάξεις. Εγώ ξεκίνησα στο Ελληνικό Σχολείο, το Ημιγυμνάσιο Πλατάνου το 1924-25 και το συνέχισα στο Θέρμο το 26-28. Προχώρησα στο Γυμνάσιο του Αγρινίου από το 1929.

Φ.τ.Π.: Και φεύγετε έτσι, σε τέτοια πλικά για ξένα μέρη - με τα μέτρα της εποχής... Πώς το αντιμετωπίζατε;

Αλ.Φ.: Ευτυχώς ήμουν πάντα σε σπίτια συγγενών, δικά μου σπίτια!.. Και στον Πλάτανο και στο Θέρμο και στο Αγρίνιο είχα στενούς συγγενείς. Η Μητέρα μου ήταν από τον Πλάτανο και ο αδελφός της ήταν Βουλευτής, ο Καρμανίδης από πολιτευόμενη οικογένεια. Βασιλόφρων ήταν, αλλά κατέβαινε εκείνο το διάστημα με Κόριμα Δημοκρατικό. Στενότερους δεσμούς είχε με τον Καφαντάρη.

Αλλά και στο Αγρίνιο, επίσης σε συγγενείς έμενα, σε αδελφούς των Γονέων μου, ενώ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΦΛΩΡΟΣ

στην πόλη ήταν ο αδελφός μου στην Εθνική Τράπεζα. Δεν κατάλαβα πουθενά ξένος, δεν ένιωσα αυτό το «δεν έχω πού να σταθώ, πού να πάω...»

Φ.τ.Π.: Η πιο δυνατή εικόνα από το Γυμνάσιο; Και τη Νομική πώς την επιλέξατε;

Αλ.Φ.: Α...θυμάμαι το Γυμνάσιο ράχη το Χαβέλα! Αυστηρότατος Φιλόλογος, φόβος και τρόμος στα παιδιά - άριστος Καθηγητής όμως!

Εκείνο το διάστημα από την αρχή από το Γυμνάσιο σκεφτόμουν τη Νομική, από τα μαθητικά μου χρόνια επηρεάστηκα από τις σπουδές του αδελφού μου, του μεγαλύτερου που ήταν Νομικός. Ο Αντώνης έφετα-

χι μόνοι τους. Έκαναν εξορμήσεις μαζί με τα «Τάγματα Ασφαλείας» τους «Τσολιάδες», τους «Ράλληδες», που συνεργάζονταν μαζί τους. Όταν ανέβαιναν ειδοποιούνταν και έφευγε ο κόσμος από τα χωριά, οι Γερμανοί και οι «τσολιάδες» τα εύρισκαν έρημα και καίγανε σπίτια...

Φ.τ.Π.: Από τα βουνά, συνεπώς, ξεκινά μια πορεία αντιστάσεων. Πώς συνεχίζεται και με τη κόστος, κατόπιν, καθώς εντάσσεται στους θεσμούς της Δικαστικής Εξουσίας και μάλιστα σε «πέτρινα χρόνια», τα χρόνια του Εμφυλίου και τα Μετεμφυλιοπολεμικά, που άφησαν τη σκιά τους στην πρόσφατη ιστορία της Χώρας;

Ο Αλέξανδρος Φλώρος με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κωστή Στεφανόπουλο και τη σύζυγό του Νένα.

σε στη Συνέχεια κι έγινε Πρόεδρος του Αρείου Πάγου(ο Κωνσταντίνος εξελίχθηκε σε στέλεχος και Διευθυντής της Εθνικής). Το 1933 λοιπόν έδωσα εξετάσεις και πέρασα στη Νομική. Έρχομαι στην Αθήνα αλλά δεν είναι ώρα για διασκεδάσεις. Ε, ζούσαμε σαν φοιτητές, ξεδίναμε λίγο, αλλά όχι μεγάλα πράγματα. Διάβασμα και σπουδές. Είχαμε Καθηγητές τον Παναγιώτη Κανελλόπουλο, τον Κωνσταντίνο Τσάτσο, τον Ξενοφώντα Ζολώτα. Τη Σχολή την τέλειωσα αργά το 39, διότι είχα αρρωστήσει και διέκοψα για ένα διάστημα. Πήρα το Πτυχίο, ξεκίνησα άσκηση και δικηγόρησα για ένα μικρό διάστημα, ήλθε ο πόλεμος, η Κατοχή και επιστρέψα στο Χωρίο...

ΚΑΤΟΧΗ, ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, «ΠΕΤΡΙΝΑ ΧΡΟΝΙΑ»

Φ.τ.Π.: Κατοχή λοιπόν στην Ορεινή Ναυπακτία...

Αλ.Φ.: Ναι, βρίσκομαι πάνω, εκεί εντάχθηκα στην Αντίσταση. Με Καπετάνιο τον Άρη Βελουχιώτη που περνάει από τα χωριά μας. Είχα συνεργασία με τον ΕΛΑΣ, μιλούσα, έβγαζα λόγους (Σ.Σ.: είναι γνωστό ότι, επιπλέον, ο νεαρός τότε Νομικός, Αλέξανδρος Φλώρος διέθεσε τις γνώσεις του και μεγάλο μέρος της τότε δραστηριότητας του στη στήριξη των θεσμών απονομής Λαϊκής Δικαιοσύνης, που συνέστησε το Αντάρτικο -και -στη συγκεκριμένη περιοχή, που τόσο λόγω του δύσβατου του ορεινού ύγκου, όσο και λόγω της δράσης του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ, δεν έχουν εύκολη πρόσβαση και συνεχή επιβολή οι Κατοχικές δυνάμεις και «Αρχές»...). Σπάνια ανέβαιναν οι Γερμανοί και συνήθως

Αλ.Φ.: Μετά την Κατοχή επιστρέφω στην Αθήνα και πράγματι διορίζομαι στο Δικαστικό Σώμα, το 1945 ως Εισαγγελικός Πάρεδρος. Αρχικά στέλνομαι στο Μεσολόγγι, απ' όπου μετετέθην, λόγω εντοπιότητος, στην Τρίπολη. Σε αυτή την πόλη δίνεται και η πρώτη μεγάλη σύγκρουση. Ήταν με τον περιβότο Τουρκοβασίλη σκληροπυρηνικό και ακραίο δεξιό βουλευτή, που συνεργάσθηκε μάλιστα με τους Γερμανούς, και έλυνε και έδενε στην Αρκαδία και όχι μόνο.

Ο κύριος αυτός απαιτούσε να μην εφαρμοσθεί ο Νόμος, συγκεκριμένα ένας Νόμος που είχε ψηφισθεί προκειμένου να ηρεμήσουν τα πράγματα και σύμφωνα με αυτόν παραγράφονταν τα πολιτικά αδικήματα. Όσοι είχαν φυλακισθεί για πολιτικούς λόγους, είχαν συμπληρώσει 100 μέρες προφυλάκισης, έπρεπε να απολυθούν αμέσως. Εγώ λοιπόν εφαρμόζω το Νόμο και δεν υπολογίζω ούτε Τουρκοβασίληδες ούτε τίποτα.

Το πόλιρωσα με δυσμενή μετάθεση στα Χανιά. Μάλιστα ο Τουρκοβασίλης φέρνει την περίπτωση μου στη Βουλή και με κατηγορεί. Υπέρ εμού μεταξύ άλλων μίλησε ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος. Ας θυμηθούμε ότι ήταν η πλέον σκληρές στιγμές του Εμφυλίου και του δικαστηρίου της Χωροφυλακής. Λέγανε «καύριο πρέπει να εκποτισθεί αυτός». Ζητούσα να τον φέρουμε να δούμε, γιατί τον εποιμάζαν για εκτόπιση, σε τι «παρανόμησε»;

Αλ.Φ.: Ανέλαβα την υπόθεση. Ξεκίνησε αυτεπάγγελτα. Βλέποντας τις καταγγελίες της Αντιπολίτευσης και του Τύπου, άρχισα διαδικασία Ανάκρισης. Ανέβηκα και στο Καστρί και εξέτασα ως μάρτυρα σχετικά με το θέμα το Γεώργιο Παπανδρέου, που μου παρέδωσε στοιχεία. Κράτησε δυο τρεις μήνες η έρευνα και κατέληξε σε πόρισμα, το οποίο αναγνώριζε τη βία και τη νοθεία. Βρήκαμε παράνομα εκλογικά βιβλιάρια, παράνομες εγγραφές στους καταλόγους. Εντοπίσαμε ακόμη και περιπτώσεις πεθαμένων που φέρονταν ότι ήταν ψηφίστει.

Το πόρισμα προκαλεί πάταγο στον πολιτικό κόσμο, την Κοινωνία και τον Τύπο. Έγινε γνωστό στο Πανελλήνιο. Ο γερό Παπανδρέου προέβη σε δηλώσεις. Χαρακτηριστικό επίσης ήταν ένα σκίτσο που δημοσιεύθηκε στις Εφημερίδες. «Ελάλησεν ο Φλώρος» έλεγε, ήταν δημόσια παραδοσή ότι δεν φοβήθηκα, είπα την Αλήθεια. Άλλωστε το ζήτημα ήταν σοβαρό. Άλλοι Συνάδελφοι κλείνονταν στα γραφεία τους και δεν ασχολούνταν...

Φ.τ.Π.: Και σε μετέπειτα καιρούς που η σκιά της φοβέρας είναι μεγαλύτερη, στη Δικτατορία, «κλείνεσθε ί ασχολείσθε»;

Αλ.Φ.: Η Χούντα με βρίσκει στη Ρόδο. Στην πρώτη Επέτειο της Δικτατορίας γίνεται γιορτή. Απέκωντας τη σκιά της φοβέρας, αγάπησε τη δική

μου οικογένεια τη Φλωρείκη, ζήσαμε μαζί τόσα χρόνια, ταλαιπωρήθηκε, πέρασε μπόρες μαζί μου, από υπηρεσιακά δικά μου θ

ΠΑΛΙΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

1. ΜΠΙΛΙΕΣ - ΒΩΛΟΙ

Παίζεται από δυό τουλάχιστον παιδιά.

Οι μπίλιες αρχικά ήταν δύο ειδών, γυαλίνες πολύχρωμες και πήλινες - χωμάτινες. Αργότερα έφτιαξαν και σιδερένιες, οι οποίες ήταν πιο βαριές.

Αρχικά τις μπίλιες τις έφερναν στο χωριό από Αγρίνιο, Έπαχτο, Κεφαλόβρυσο, Πάτρα και Λαμία, γιατί τα μαγαζιά του χωριού δε είχαν, αργότερα έφεραν. Μερικά παιδιά, όσα έμειναν στα Καλαθέϊκα, έφτιαχναν μπίλιες με χώμα γλύνας (ειδικό κόκκινο), από την περιοχή Γλύνες.

Τα παιδιά έβρισκαν ένα ίσιο μέρος, έβαζαν ένα σημάδι και έρριχνε ο καθένας μία μπίλια, για να καθοριστεί η σειρά παιξίματος. Ανάλογα με την απόσταση, που πήγαινε η μπίλια του κάθε παιχτή, από το σημάδι που έβαζαν, έπαιρνε τη σειρά του στο παιίξιμο - ρίξιμο.

Μετά τραβάγαν μια ίσια γραμμή και εκεί ο κάθε παιχτής έβαζε 1 ή 2 μπίλιες. Κατόπιν έρχονταν όλοι οι παιχτες προς τα πίσω της γραμμής με τις μπίλιες σε απόσταση 2-3 μέτρων, έπαιρναν θέση για το παιγνίδι.

Από το σημείο αυτό, άρχιζαν, με τη σειρά που είχαν, να ρίχνουν κυλιστά μία μπίλια, προς τη γραμμή, που ήταν οι μπίλιες, με κάποια δύναμη. Εάν η μπίλια, που έρι-

χνε ο παιχτής προς τη μεριά της γραμμής με τις μπίλιες, πετύχαινε καμμιά μπίλια, την κέρδιζε ή όσες πετύχαινε και τις έβγαζε από τη γραμμή.

Ένα άλλο είδος ήταν εάν, ο παιχτής με τη μπίλια που έριχνε, πετύχαινε την πρώτη μπίλια, δηλ. την επί κεφαλής μπίλια της γραμμής, κέρδιζε όλες τις μπίλιες, που ήταν τοποθετημένες στη γραμμή. Έτσι πολλές φορές τα παιδιά γέμιζαν τις τσέπες τους μπίλιες και κουβάλαγαν κάποιο βάρος στο σπίτι τους, μετά από κάθε παιγνίδι.

Άλλο είδος παιγνιδιού με μπίλιες, ήταν το ματάκι.

Αφού κανόνιζαν ποιός θα παίξει πρώτος, έβαζαν μία μπίλια κάτω στο χώμα, κι ο άλλος παιχτής στεκόταν από πάνω από τη μπίλια όρθιος και έβαζε στο δεξιό του μάτι τη μπίλια του και στόχευε από πάνω τη μπίλια, που ήταν στο χώμα και την απόλαυσε να πέσει κάτω κι αν την πετύχαινε την κέρδιζε.

2. TZIZ-ΜΠΙΖ (τζιζ-μπιζ)

Παίζεται από τρία και περισσότερα παιδιά, σε οποιοδήποτε μέρος. Όποιο παιδί κληρωθεί στέκεται όρθιο, σηκώνει το δεξιό του χέρι και καλύπτει με ανοιχτή την παλάμη, τη δεξιά πλευρά του κεφαλού, μεταξύ δεξιού ματιού και αυτού, περνάει το αριστερό του χέρι μπροστά στο σπίτιος του και το βάζει.

Το παιγνίδι αυτό είναι εύκολο και άρεγε στα παιδιά της εποχής μας. Ενώνουμε ανταμώνουμε τα δύο δάχτυλα του αντίχειρα κι ανάμεσα σ' αυτά βάζουμε ένα φύλλο από σταρόχορτο ή βλάσυνη, ή πρασόφυλλο, ή σκορδόφυλλο, τεντωμένο κι αρχίζουμε να φυσάμε στο σημείο αυτό. Με το φύσημα αυτό ακούγεται μια μουσική φυσαρμόνικας, που ουδίζει (=μοιαζει) με λάλημα κόκκορου δηλ. κουκουρίκου ...ή κικιρίκου... Το παιγνίδι αυτό φέτος το Πάσχα το παίζαμε στο χωριό εμείς οι μεγαλύτεροι και το μάθανε κάποια μικρότερα παιδιά (τα εγγόνια Α. Καρανδρίκα και Ι. Λούπα).

Συμπληρωματική σημείωση για τα πιπερίγκια

Φέτος το Πάσχα μάθαμε ότι πιπερίγκια στο χωριό φτιάχνει ο Γιώργος Κ. Πανάγος. Τον παρακαλέσαμε και μας έφτιαξε και πρόσφερε 3 πιπερίγκια για το Μουσείο του χωριού. Τα έφτιαξε όπως παλιά με ξύλο καρυδιάς. **N. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ**

Έχουν προγραμματιστεί εργασίες για:

Εμπλούτισμό του υδραγωγείου με το νερό "Παπανικόπη".

Υπερύψωση των τοιχωμάτων των φρεατίων, ώστε να μην εισέρχονται ξένα σώματα (χώματα κ.π.).

Ιδιαίτερος καθαρισμός της δεξαμενής Δέσης.

Νοικοκύρεμα, καθάρισμα χώρου του υδραγωγείου, χρωμάτισμα των θυρών και των καπακιών, επισκευή βανών και των συνδέσμων των δικτύων.

Περίσκεψη

Χαρείτε, φίλοι γκαρδιακοί και τούτη την ημέρα, που είναι σέ όλους μας γνωστή ως Καθαρή Δευτέρα. Φτάνουνε πλέον οι χρού και τα πολλά πτηδήματα, γιατί το μέλι το πολύ φέρνει κι αντό κοψίματα.

Τέρμα τα ξεφαντώματα, η αλόγιστη κραυπάλη καιρός για περισυλλογή, για σύνεση και πάλι. Όλα σε τούτη τη ζωή κάποτε τελειώνουν, όπως τα χιόνια στα βουνά, σαν ζεσταθούνε, λυώνουν.

Όμως υπάρχουν και χαρές, που δεν αληθομοιούνται, είναι κρυμμένες στην καρδιά, μα δεν αποκομιούνται. Ας ψάξωμε λοιπόν κι εμείς εκεί, για να τις βρούμε, να κάνωμε πάντα το καλό παντού, όσο μπορούμε.

ΔΗΜ. ΓΡ. ΝΤΟΥΖΟΥ

Ο ΝΕΧΟΡΙΤΗΣ

Κόντρα στον καιρό Κόντρα και στην ακρίβεια

ΚΟΝΤΡΑ στον καιρό ο «Ελληνοαμερικανικός Σύλλογος Ναυπακτίας» ανηφόρισε στην ορεινή Ναυπακτία. Διέσκισε δύο δήμους, Πυλαδίνης και Πλατάνου, έφτασε στου Λιόδιου το Χάνι, κατηφόρισε στην καταπράσινη πλαγιά του Αρδίνη και έφτασε στην Ευνοδίμην. Είδε την Περδικόβρυση, την Κλεπά και την Αράχωβα και κατέληξε στο όμορφο Νεχώρι.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ η συνάντηση γνωριμίας του Περιφερειάρχη και των «τοπικών αρχόντων». Αυτό σαν είδηση έχει «μπαγιαστέψει» σίγουρα, γιατί έχει αναγραφεί στον τοπικό τύπο από μέρες.

Εδώ το καταγράφουμε εμείς για να τονίσουμε ότι επαναλάβαμε αυτό που κάναμε στον προκάτοχο του. Λένε βέβαια ότι η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται. Έτσι μπορεί να είναι. Λέμε όμως κι εμείς: Η αλήθεια είναι πάντα επίκαιρη!!!

Αποσπάσαμε την υπόσχεση ότι σύντομα θα μας επισκεφτεί, για να γνωρίσει από κοντά τις ομορφιές μας, αλλά και τα προβλήματα μας.

Σημείωση: Τυχαία καθίσαμε δίπλα στην κ. Μαρία Σωτηρίου, πρώην δήμαρχο Αμφιλοχίας και μέλος του Δ.Σ. της ΤΕΔΚ. Έδειχνε ιδιαίτερα χαρούμενη και ευτυχής. Σήμερα μας λύθηκε η απορία: την είδαμε στη λίστα του Ευρωψηφοδελτίου της Ν.Δ. Χαιρόμαστε κι εμείς ιδιαίτερα, γιατί είναι άνθρωπος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Θερμά συγχαρητήρια λοιπόν!

ΕΝΩΘΗΚΕ η γέφυρα. Συντήσεις επί συντήσεων. Καθένας έχει να λέει και τα δικά του. Εμείς πέρα από το θαυμασμό μας για τα ανθρώπινα κατορθώματα, θυμόμαστε δυο πράγματα. Το πρώτο: Ένα πρωτοσέλιδο άρθρο του «εμπρός» με τίτλο «Έργα πολέμου και έργα ειρήνης»!!! Το δεύτερο: Η γέφυρα έπαψε πλέον να είναι «μακέτα» και είναι μια ολοφάνερη πραγματικότητα!!!

Τα υπόλοιπα έχουμε χρόνο να τα συντησούμε, έχοντας πάντα κατά νου ότι θα βαδίσουμε «κόντρα στον καιρό και κόντρα στην ακρίβεια»!

Υ.Γ. Όταν τελείωνε τούτο το σημείωμα έφτασε με Fax η πρόσκληση για την παρουσία μας στην «ιστορική συνάντηση» που θα γίνει πάνω στη γέφυρα κ.λ.π.

Δε θα εμποδίσει ανθρώπινη δύναμη την παρουσία μου σ' αυτή την «ιστορική συνάντηση».

Λ. ΚΩΛΕΤΤΑΣ

ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Την 27/6/2004 πραγματοποιήθηκε Συνάντηση-Συνδιάσκεψη των Δήμων Αποδοτίας - Πλατάνου - Πυλλήνης με θέμα "Αντισταθμιστικά οφέλη από το Φράγμα του Ευήνου" με μεγάλη επιτυχία και εκδόθηκε το Γιώργος Κ. Πανάγος.

ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΗΜΩΝ ΟΡΕΙΝΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ (Αποδοτίας - Πλατάνου - Πυλλήνης)

ΨΗΦΙΣΜΑ

Στην τρίτη τους κοινή συνδιάσκεψη τα Δημ. Συμβούλια των Δήμων Αποδοτίας, Πλατάνου και Πυλλήνης, και την οποία συνδιάσκεψη πλαισίωναν βουλευτές του νομού, ο Δήμαρχος Δομήνιστας Ευρυτανίας, η Αντιδήμαρχος Ναυπάκτου, εκπρόσωποι φορέων και τοπικών οργανώσεων. Αποφασίστηκαν τα παρακάτω:

1. Από τη συνδιάσκεψη διαφήμησε ότι η περιοχή έχει ανάγκη ανάπτυξης για την επίτευξη της οποίας, θα πρέπει να πολιτεύεται στη σταθεί αρωγός, δημιουργώντας τις τεχνικές εκείνες υποδομές που έχουν να κάνουν α) με τη βελτίωση και αποπεράτω-

ση του οδικού δικτύου, β) με την κατασκευή δικτύων ύδρευσης στα Δ.Δ. των Δήμων, γ) με την αποκατάσταση του περιβάλλοντος χώρου, δ) με τη δημιουργία χώρων αναψυχής και ε) με τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

2. Σε κάθε περίπτωση του συνόλου των κατοίκων της περιοχής που θίγεται από την εκτροπή του Ευήνου και στ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΦΛΩΡΟΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 4)

τον Αντώνη Λιβάνη, το Χάρη το Μαναβή που ύστερα εκλέχτηκε Δημαρχος Θεσσαλονίκης. Είχαν φέρει και τον πιλότο που πήγε τον Κωνσταντίνο μετά το Κίνημα του στη Λάρισα και ο Αντώνης Μπούρας, υπασπιστής του Κωνσταντίνου.

Στη Μακρακώμη αρρώστησα βαριά, με το στομάκι μου. Δεν επέτρεψε η Χούντα να έλθω στην Αθήνα και πήγαμε Λαμία, όπου εγχειρίστηκα με συνθήκες ορεινού χειρουργείου. Πίστεψαν όλοι ότι θα πεθάνω, αλλά με την επιμονή των αδελφών μου και φίλων μας, άφησαν τελικά να με φέρουν στην Αθήνα. Ταλαιπωρήθηκαν και τα παιδιά -ήταν συγκλονιστικό γι' αυτά στην πιο ευαίσθητη ηλικία των 14-15 χρονών.

Στη διαδρομή για την Αθήνα με συνόδευε η σύζυγος, αλλά μαζί με τον οδηγό ήταν αστυνομικοί από την Ασφάλεια. Στο δρόμο «χάλασε» το ασθενοφόρο. «Χάλασε, χάλασε δεν πάει παρακάτω» μας έλεγαν ο οδηγός και οι αστυνομικοί. Ευτυχώς πίσω έρχονταν με αυτοκίνητο τα αδέλφια μου, που επέστρεψαν αμέσως στη Λαμία, γύρισαν ανάποδα τον κόσμο, και ήλθε καινούριο ασθενοφόρο. Μόλις με έβαλαν μέσα και φύγαμε, τότε... ξεκίνησε και το «χαλασμένο», όπως είπαν στα αδέλφια μου εργάτες που δούλευαν κοντά. Όλα τα χρόνια της Χούντας με τις εξορίες και την αρρώστια ήμουν απολυμένος. Στην Αθήνα με είχαν υπό παρακολούθηση... ενδιαφέρονταν για την ασφάλεια της ζωής μου», καταλήγει, περιγράφοντας τη «φροντίδα» των οργάνων της Δικτατορίας, ο κ. Φλώρος.

ΕΠΟΧΕΣ ΗΡΕΜΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Φ.τ.Π.: Με τη Μεταπολίτευση;

Αλ.Φ.: Η νέα Κυβέρνηση, η Δημοκρατική, με πρόσαγει σε Αντιεισαγγελέα Εφετών Αθήνας και μετά σε Εισαγγελέα Εφετών Λαρίσης. Έχει αποκατασταθεί η Δημοκρατία και συνεχίζεται η Δικαστική μου ανέλιξη, προάγομαι σε Αντιεισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Μένω στο Δικαστικό Σώμα ως τα τέλη της δεκαετίας του '70, ως το 1979 οπότε, τερματίζω τη θητεία μου ως Εισαγγελέας Αρείου Πάγου επί τιμή. Στις εκλογές του 1985 κλήθηκα και διετέλεσα Υπηρεσιακός Υπουργός Δημοσίας Τάξεως. Το διάστημα της υπηρεσίας μου στο Υπουργείο, είχε συμβεί και ένα γεγονός που είχε λάβει μεγάλες διαστάσεις. Ήταν μία από τις μεγάλες καταλήψεις του Χημείου στην Αθήνα. Διαφώνησα σφοδρά με την γησεία της Αστυνομίας, που επέμενε σε βίαια εισβολή των δυνάμεων της στο κτίριο.

Μου ζητήθηκε και σε επόμε-

νες εκλογές να τεθώ επικεφαλής Υπηρεσιακού Υπουργείου, κάτι που ωστόσο δεν το δέχθηκα, διότι θα διετηρούμην Κυβερνητικός Υφυπουργός και κατ' αυτόν τον τρόπο θα περιορίζονταν η ανεξαρτησία μου στον ρόλο που θα ανελάμβανα.

Φ.τ.Π.: Μετά από όλα αυτά τι μένει; Τι σας έχει σημαδέψει;

Αλ.Φ.: Πολλά, πάρα πολλά. Ότι ήμουν πάντοτε αφοσιωμένος στο Δικαστικό μου έργο. Ότι όλη μου η σταδιοδρομία ήταν με μπόρες και συγκρούσεις. Μετράνε οι διώξεις, οι ταλαιπωρίες, θυμάμαι για παράδειγμα τα απειλητικά συνθήματα με μαύρα γράμματα στους τοίχους της Λάρισας: «Φλώρε θα πεθάνεις!..Εγώ αδιαφόρησα, τα ζούσα μόνος μου, δεν το είπα στην οικογένεια μου, αλλά η γυναίκα και τα παιδιά μου στην Αθήνα που το έμαθε από τηλεφωνήματα τρίτων ανησυχούσαν...»

Φ.τ.Π.: Αφ' ότου συνταξιοδοτηθήκατε, πώς περνάτε; Κρατάτε επαφές με το Νιοχώρι, με την ορεινή Ναυπακτία; Κι, αλήθεια, τι μέλλον βλέπετε να' ξουν τα χωριά εκεί πάνω, θα αντέξουν, θα αντισταθούν στην ερήμωση;

Αλ.Φ.: Περνάω το χρόνο μου, κυρίως διαβάζοντας. Παρακολουθώ την κοινωνική και πολιτική ζωή, πηγαίνω σε διαλέξεις, συγκεντρώσεις, έχουμε με την οικογένεια μου κοινωνική ζωή. Ασχολούμαι με το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιώτων, όπου ήμουν Πρόεδρος κατά τη δεκαετία του '80.

Οικογενειακά επίσης ανεβαίνουμε στο χωριό, το οποίο αγαπούν πολύ τα παιδιά. Όταν πηγαίνουμε, χαλάει ο κόσμος. Όσοι μένουμε μακριά από το Νιοχώρι ενδιαφερόμαστε.

Μπορεί να έχει φύγει τόσος κόσμος, αλλά γίνονται πράγματα. Υπάρχει όντως πολύ ενδιαφέρον, οι καταγόμενοι από τα μέρη μας καταβάλουμε κάθε προσπάθεια να ζωντανέψουμε το χωριό. Υπάρχει μεγάλη φροντίδα, και από εμάς μακριά, και από όσους έχουν παραμείνει μόνιμα -για πολλά, για δρόμους, για πλατείες, για την εκκλησία και την καθαριότητα, για τη δανειστική βιβλιοθήκη...

Δε φαντάζομαι ότι θα αφανιστούν τα χωριά μας. Θα μένει πάντα κόσμος και θα έρχεται και άλλος. Όμως και όσοι είμαστε αλλού στην Αθήνα, το Αγρίνιο, τη Λαμία, το Καρπενήσι όλοι μαζευόμαστε το καλοκαίρι, ...α... μη συζητάς τι γίνεται ιδίως τον Αύγουστο, και στις 23 του μηνός που έχουμε το πανηγύρι!.. Έρχονται και συγχωριανοί μας από το εξωτερικό και οι μετανάστες μας αυτοί που λείπουν μακριά, οι περισσότεροι στην Αμερική δεν το ξεχνούν το Νιοχώρι και το στηρίζουν οικονομικά...

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

**To χωριό μας μην ξεχνάς
Βοήθησε το όσο μπορείς,
καλύτερο για να το βρεις,
με το καλό σαν ξαναπάς.**

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

Το μάθημα του κυρ - Αντώνη

Ο κυρ - Αντώνης ο Βελέντζας άνθρωπος μεγαλοφαμελίτης και φτωχός δύσκολα τα βολτάριζε. Μεροδούλι μεροφάρι κι εκείνο πού να το 'βρισκε. Μάνταν και ο αφεντιά του σκοπαλεύρης. Και τότε που έπιανε στα χέρια του καμιά δεκάρα της έδινε και καταλάβαινε.

Κεράσματ' από δω, κουβαρναταλίκια από κει, δε σταύρωνε δεκάρα.

Πολλές φορές για να τα φέρει βόλτα, κατάφευγε για δανεικά. Και πού να πάει ο ταλαιπωρός να δανειστεί, που όλοι στο χωριό, άλλος λιγότερο και άλλος περισσότερο «στο ίδιο καζάνι έβραζαν»;

Την πρώτη φορά, που είχε στριμωχεί ο κυρ - Αντώνης, διαλογίζεται σε ποιόν να πάει να ζητήσει. Ο πρώτος, που πέρασε απ' το μυαλό του, ήταν ο γείτονάς του ο γέρο - Θοδωρής.

Γι' αυτό κι ήρθα στ' ν αφινιά σ'.

Αν έ' εις να μι δανείσις κι ταχιά απ' π'λάω τα μανάρια στα δίνω πίσω.

Μετρημένος άνθρωπος ο γέρο - Θοδωρής «άπλωνε τα πόδαρια του ως εκεί που τον έπιανε το τσόλι του», που λέει ο λόγος.

Όταν «τσάκωνε δυο δεκάρες» δεν τις «τουφέκαγε» όπως οι άλλοι χωριανοί με πρώτο και καλύτερο τον κυρ - Αντώνη, τις «ζόδιαζε» με μέτρο και περίσκεψη, γι' αυτό κάτι του περίσσευε και έβαζε στην άκρη «για ώρα ανάγκης».

Θα πάω στο γέρο - Θοδωρή να του χαθούμι για τρακόσια φράγκα, του είπε ο γέρο - Θοδωρής.

Τήρα, άνοιξι τ'ν παραθύρα απ' που 'ν δίπλα σ'.

Εκεί θα βρεις ένα πεντακοσιάρκο παρ' το, κάμι τη δ'λειά σ' κι όποτι λάβ'ς χρόματα, τα ξαναφέρνεις.

Ο κυρ-Αντώνης άνοιξε την παραθύρα, βρήκε το πεντακοσιάρκο, το πήρε και ευχαρίστησε το γέρο - Θοδωρή.

Τον έβαζε στην παραθύρα από πάνω στην αυλή.

Είχε ανοίξει ο καιρός και βγήκε να ξεσταχτίσει και για να πάρει αέρα.

Μετά τα χαιρετίσματα και τα καλαΐσματα ο κυρ-Αντώνης μπήκε στο «Ψυπό».

— Ξέρ'ς, μπάρμπα - Θοδωρή,

— ήρθι στα μαγαζιά ο γουρνιάρκ' κι έχει κατ' γουρνόπλα που να μην τα ιδεί κακό μάτ'...Έλεγα να πάρω ένα.

— Να παρ'ς, γιατί να μην παρ'ς...

— Να πάρω, ένας λόγος είνι...Μι τί να το πάρω;

— Γι' αυτόνο ήρθα στ' ν αφινιά σ', να μι δανεί 'εις, κι όποτε τα 'κονομήσω, τα φέρνω πίσω.

— Ξέρ'ς πού τα βάνω, του είπε ο γέρο-Θοδωρής, σύρι κι πάρι.

Τρέχει στην παραθύρα όλο χαρά ο κυρ-Αντώνης. Ψάχνει από 'δω, ψάχνει από κει, πουθενά χρήματα.

Βγαίνει έξω στην αυλή.

— Μπάρμπα - Θοδωρή, δεν είνι λεπτά στ' ν παραθύρα.

— Δεν είνι ε!...Αμ πώς να 'νι, γείτονα. Τα ξανάβαλες ικεί ικείνα απ' πήρις τ'ς προάλλις;

Η παραθύρα δε γεννάει λιπτά!

— Άμα δεν ξαναβάλεις ικείνα απ' πάρινεις, πώς θα ξαναματαβρείς;

Και πράγματι ο κυρ-Αντώνης δεν ξαναπήγε τα χρήματα που είχε δανειστεί την τελευταία τη φορά, γι' αυτό και ήταν δισταχτικός, να πάει ή να

(Συνέχεια από τη σελίδα 3)

τους μαύρους, που απειλεί να τους αφανίσει, είναι το έιτζ. Η φοβερή αρρώστια απειλεί άμεσα τους μαύρους, αφού το 30% του πληθυσμού τους είναι φορείς του ιού. Η τρομακτική αυτή εξάπλωση, όπως και σε μαύρους κατοίκους άλλων Αφρικανικών κρατών, οφείλεται στην αμάθεια, αλλά και στις προκαταλήψεις του λαού, ο οποίος δεν πιστεύει ότι οφείλεται σε ιό και ότι μεταδίδεται με το γνωστό τρόπο. Μάλιστα μου είπαν κάτι, που δύσκολα θα μπορούσε να πιστεύει κανείς, αλλά μου το βεβαιώσανε 3 γιατροί. Ο σημερινός πρόεδρος της χώρας δεν έδωσε σημασία τόσο στα προφυλακτικά μέσα για το έιτζ, όσο και στην προμήθεια φαρμάκων για τη θεραπεία των πασχόντων, γιατί ο ίδιος πίστευε ότι το έιτζ δεν μεταδίδεται, γιατί δεν οφείλεται σε ιό. Τελικά συμφώνησε για τα μέτρα, χωρίς να είναι βέβαιο αν όντως πείσθηκε για την επιστημονική γνώση.

Η κοινωνική αυτή κατάσταση των μαύρων έχει δημιουργήσει ένα άλλο τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα στη χώρα και κυρίως στην πόλη του Γιοχάνεσμπουργκ. Πρόκειται για τη μεγάλη εγκληματικότητα. Φαίνεται ότι οφείλεται στη φτώχεια, στη μιζέρια και την πείνα. Κλοπές, ληστείες, επιθέσεις, τραυματισμοί και δολοφονίες συμβαίνουν καθημερινά σε μεγάλους αριθμούς. Στα μέρη που ζουν οι μαύροι δεν διανοείται να περάσει λευκός όχι μόνο πεζός, αλλά και με αυτοκίνητο νύχτα. Την πιέρα μόνο με την προϋπόθεση να μη σταματήσει πουθενά, ούτε φυσικά στο κόκκινο φανάρι, γιατί μπορεί να τον σπαδεύει ένα πιστόλι ζητώντας του χρήματα, ή και το αυτοκίνητο.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό της ζωής στην πόλη είναι τα μεγάλα μέσα προστασίας που λαμβά-

Ταξίδι στην Αφρική

νουν οι λευκοί. Σε όλα τα παράθυρα και τις πόρτες των σπιτιών υπάρχουν σιδερέις. Υπάρχει συναγερμός και μάντρες γύρω-γύρω με πλεκτροφόρα σύρματα στην κορυφή. Όλοι οι λευκοί κυκλοφορούν με αυτοκίνητο, κανείς δεν περπατάει στο δρόμο, και για λόγους ασφαλείας δεν υπάρχουν μαγαζιά στο δρόμο, παρά μόνο στα εμπορικά κέντρα, όπου βεβαίως υπάρχει ασφάλεια, αφού φρουρούνται και ελέγχονται. Στα λίγα μικρά πούλμαν, που κάνουν τις αστικές συγκοινωνίες, ποτέ δεν μπαίνει λευκός, γιατί δε νοιώθει και δεν είναι ασφαλής.

Στη νότιο Αφρική εδώ και 10 περίπου χρόνια δεν ισχύει το αίσχος του νομοθετημένου απαρτχαΐμ, δηλαδή ο αποκλεισμός των μαύρων από τις δραστηριότητες της ζωής και της κοινωνίας, χωρίς να αναμιγνύνται καθόλου με τους λευκούς. Την κυβέρνηση και τη διοίκηση την είχαν οι λευκοί, αφού οι μαύροι δεν είχαν δικαίωμα ψήφου, δεν μπορούσαν να πάνε στο ίδιο με τους λευκούς σχολείο ή νοσοκομείο ή να διασκεδάσουν στο ίδιο κέντρο, ήταν περίπου σκλάβοι. Πριν από 10 χρόνια τα πράγματα άλλαξαν. Οι μαύροι απέκτησαν ίσα δικαιώματα με τους λευκούς και φυσικά και η διακυβέρνηση της χώρας περιήλθε σε αυτούς, αφού αποτελούν το 85% περίπου του συνόλου των κατοίκων (35 εκατομμύρια μαύροι και 5 εκατομμύρια λευκοί). Όμως η οικονομική ισχύς βρίσκεται στα χέρια των λευκών, εταιριών και ιδιωτών.

Έτυχώς στη χώρα αυτή, στη φάση της μεταβίβασης της εξουσίας από τους λευκούς στους μαύρους δε σημειώθη-

καν τα φοβερά, που έγιναν σε άλλες Αφρικανικές χώρες σε παρόμοιες περιπτώσεις με αποτέλεσμα να έχουν βυθισθεί στο χάος, όπως το Κονγκό και η Ζιμπάμπουε. Αυτό οφείλεται στην ικανότητα και κυρίως στη μεγαλοψυχία ενός σοφού ανθρώπου, πηγέτων μαύρων, ο οποίος είχε φυλακισθεί για 27 χρόνια από το καθεστώς των λευκών. Ο άνθρωπος αυτός ήταν ο Νέλσον Μαντέλα, ο οποίος δεν θέλησε να πάρει εκδίκηση, ούτε για τον εαυτό του, ούτε για το λαό του, και οδήγησε τη χώρα του και το λαό σε ήρεμη συνυπαρξη. Και πρέπει να πούμε ότι στα ιο χρόνια της ομαλότητας έχουν γίνει πολλά και για τους μαύρους, αλλά μένουν πάρα πολλά να γίνουν για μια αξιοπρεπή ζωή και γι' αυτούς. Το Μαντέλα λατρεύουν όλοι στη χώρα του και ιδιαίτερα οι λευκοί, γιατί αν γινόταν φασαρίες και αναστάτωσεις, αυτοί θα είχαν να χάσουν τα πολλά.

Εκτός από τη νότιο Αφρική είχαμε δυο ακόμα ευχάριστες ευκαιρίες. Η πρώτη ήταν η επίσκεψη στους περίφημους καταρράκτες της Βικτόρια, στον ποταμό Ζαμπέζι στο κράτος της Ζάμπια, τους μεγαλύτερους του κόσμου.

Έχουν ύψος 108 μέτρα και πλάτος 140 μέτρα. Οι τεράστιες ποσότητες νερού, που πέφτουν με ορμή, σπειρώνουν μεγάλες ποσότητες νερού σε ύψος πολλών μέτρων, που στη συνέχεια πέφτει σαν βροχή σε πολύ μεγάλη απόσταση καταβρέχοντας τους επισκέπτες, αν δεν φοράνε αδιάβροχο. Το θέαμα είναι εκπληκτικό και μεγαλοπρεπές, από αυτά που δημιουργεί η φύση και θαυμάζει ο άνθρωπος.

Η δεύτερη ήταν, όταν πήγαμε τρεις ημέρες σαφάρι στη ζούγκλα στο κράτος της Μποτσουάνα. Πρόκειται για το δεύτερο μεγαλύτερο πάρκο στην Αφρική με άγρια ζωή, τα οποία ζουν στο φυσικό τους περιβάλλον. Είναι μια έκταση 10000 τετραγωνικών χιλιομέτρων, δηλαδί δύο φορές η έκταση της Αιτωλοακαρνανίας, που τη διασκίζει ένας μεγάλος ποταμός, όπου τα ζώα πίνουν νερό. Μείναμε σε ένα ξενοδοχείο στην αρχή της έκτασης αυτής και κάναμε 4 τετράωρες βόλτες με ένα τζιπ στο πάρκο, για να συναντήσουμε τα ζώα και 2 βόλτες με ταχύπλοο μικρό σκάφος στο ποταμό.

Ήταν μια θαυμάσια και πρωτόγνωρη εμπειρία παρατηρώντας και συναντώντας τα άγρια ζώα. Δεν έχει καμιά σκέση με το να βλέπεις τα ίδια ζώα σε ζωολογικούς κήπους ή στο τσίρκο. Εδώ τα ζώα ζουν ελεύθερα, χωρίς περιορισμούς, ψάχνουν για την τροφή τους, τα χορτοφάγα στα χόρτα και στους θάμνους και τα άλλα, τα σαρκοφάγα, κυνηγώντας τα θηράματα. Υπάρχει γενικά μια ισορροπία στη φύση, που και εδώ διατηρείται. Υπάρχει ασφάλεια για τους επισκέπτες, αλλά δε λείπουν κάποια απρόοπτα.

Η περιήγηση γίνεται με αυτοκίνητο τζιπ ανοιχτό στα πλάγια,

για να παρατηρούν οι επιβαίνοντες τα ζώα. Σε πολλές περιπτώσεις πλησιάζουμε τα ζώα σε μικρή απόσταση μερικών μέτρων, χωρίς να ενοχλούνται και χωρίς να απειλούν, εκτός αν προκληθούν. Είχαμε την ευκαιρία και κυρίως την τύχη να συναντήσουμε και να δούμε αρκετά ζωή, όπως πολλούς ελέφαντες, βουβάλια, καμπλοπαρδάλεις, 2-3 είδη ελαφιών, αγριόχοιρο (λίγο διαφορετικό από το δικό μας), άγρια σκυλιά, τσακάλια και το βασιλιά της ζούγκλας, το λιοντάρι. Δεν έχει άδικα τον τίτλο, γιατί είναι αναμφισβίτης άρχοντας. Είχαμε την τύχη να συναντήσουμε 4 φορές από ένα έως 5 λιοντάρια μαζί σε απόσταση 4 μέτρων από το αυτοκίνητο, για πολλή ώρα. Στην εύλογη ερώτηση μας αν υπάρχει φόβος να μας επιτεθούν, ο οδηγός μας έδωσε την παρακάτω εξήγηση: Τα λιοντάρια και τα άλλα άγρια ζώα βλέπουν το περίγραμμα του αυτοκινήτου σαν σύνολο και δεν ξεχωρίζουν τους ανθρώπους που είναι μέσα, εκτός αν κινούνται ή φωνάζουν δυνατά. Κάποια στιγμή που παρατηρούμε τα λιοντάρια και καθόμουν δίπλα στην πόρτα, που ήταν κοντά στο λιοντάρι, ρώτησα τον οδηγό: «είσαι σίγουρος ότι δεν με ξεχωρίζει, γιατί το βλέπω να με κοιτάζει επίμονα, μήπως ορμήσει;» Ο οδηγός γέλασε και επέμενε ότι δεν υπάρχει φόβος.

Τέλος είδαμε εκατοντάδες ιπποπόταμους στην πόρτα, που στην πόρτα, που ήταν κοντά στο λιοντάρι, ρώτησα τον οδηγό: «είσαι σίγουρος ότι δεν με ξεχωρίζει, γιατί το βλέπω να με κοιτάζει επίμονα, μήπως ορμήσει;» Ο οδηγός γέλασε και επέμενε ότι δεν υπάρχει φόβος.

Τέλος είδαμε εκατοντάδες ιπποπόταμους στην πόρτα.

Η Αφρική διαφέρει από τις άλλες Ηπείρους, έχει δικό της χρώμα, άλλη ομορφιά, ξεχωριστή μαγεία. Αυτά για το φυσικό της περιβάλλον, γιατί το κοινωνικό της περιβάλλον δυστυχώντας αποτελεί σε μεγάλο βαθμό στίγμα του σύγχρονου πολιτισμού.

Σημείωση: Στο παραπάνω κείμενο γίνεται χρήση των λέξεων λευκός και μαύρος. Αυτό γίνεται καριμία διάθεση υποτίμησης κανενός, απλώς για να αποδοθεί στην πραγματικότητα.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

ΠΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

★ Φτωχός δεν είναι αυτός που έχει λίγα, αλλά αυτός που θέλει πολλά.

★ Η διαφορά μεταξύ πλούσιου και φτωχού είναι ότι οι φίλοι του πλούσιου είναι κόλακες.

★ Όπου υπάρχει πλούτος και ευμάρεια δεν έχει θέση ο θεός.

★ Είμεθα πλούσιοι μόνο για όσα δίνουμε και φτωχοί για όσα αρνούμεθα. Πρόσφερε αυθορμήτως εκείνο, που δεν τολμούν να σου ζητήσουν.

★ Αληθινή αγάπη σημαίνει να δίνεις χωρίς υπολογισμούς. Να δέχεσαι χωρίς να το επιζητάς. Όταν παίρνεις γεμίζουν τα χέρια σου, όταν δίνεις γεμίζει η καρδία σου.

★ Η πολλή αγάπη βλάπτει, αλλά η ζωή χωρίς αυτή είναι λειψή. Αν κάτι γιατρεύεται, προς τι οι πίκρες. Αν όχι προς τι ο θρήνος.

“Πάσχα Κυρίου Πάσχα...”.

Πασχαλιά στο χωριό.

Κοντεύουν Λαμπρόημερα, πήρε η Άνοιξη και το χωριό, τα χυδρόμησε το καθιερωμένο κάλεσμά του, προς τους απανταχού Νεχωρίτες.

Όλες οι στράτες τη Λαμπρή και την Πασχαλιά οδηγούν στο χωριό. Οι νοικοκυρές τα παλιά χρόνια σάρωναν με λατσούδες τις αυλές και τα σκαλιά, για να υποδεχτούν τη Μ. Βδομάδα τους ταξιδιώτες. Τώρα λίγα σπίτια είναι ανοιχτά και περιμένουν τέτοιες μέρες τους ταξιδιώτες. Τα περισσότερα σπίτια είναι κλειστά και τ' ανοίγουν και τα σαρώνουν οι ταξιδιώτες, όταν πάνε και γυαλοκοπάνε μέ-

βράδυ είχαν το κάτι άλλο στο χωριό. Λόγω του ότι ο Παπανίκος εξυπηρετεί και την Καστανιά, το ευχέλαιο δεν έγινε τη Μ. Τετάρτη το απόγευμα, αλλά έγινε τη Μ. Παρασκευή στις 10 η ώρα το πρωΐ. Μετά το ευχέλαιο τη Μ. Παρασκευή, αρκετοί χωριανοί ζήτησαν από τον Παπανίκο κι έκαναν τρισάγιο στους τάφους των δικών τους.

Το μεσημέρι της Μ. Παρασκευής έγινε το στόλισμα του Επιτάφιου, με προσφορές λουλουδιών του γνωστού ευσεβούς ζεύγους Θ. Μαζιά. Ακολούθησε η αποκαθήλωση και στις 9 το βράδυ εψάλισαν τα εγώμια του

κυρές, για τοσούγκρισμα.

Το Μ. Σάββατο το πρωί στην εκκλησία έγινε η Ακολουθία της μικρής Ανάστασης και μετάλλαβαν οι ντόπιοι και οι παρεπιδημούντες.

Το βράδυ του Μ. Σαββάτου ήρθε για πρώτη φορά το “ΑΓΙΟ ΦΩΣ” των Ιεροσολύμων, στο χωριό μας, με την επιμέλεια και φροντίδα των πάντοτε ρηγικέλευθου και δημιουργικού εφημέριου του χωριού Παπανίκου. Ο ερχομός του φωτός της Ανάστασης, από τα Ιεροσόλυμα στο χωριό, έχει μεγάλη αξία και είναι άξιος επαίνου και πρέπει να υπογραμμιστεί ως επιτυχία.

Το Άγιο Φως, υποδέχτηκαν στην είσοδο του καμπαναρίου της εκκλησίας, ο πατέρας Παπανίκος, οι ιεροφάλτες, 2 φουστανελλοφόρα παιδιά (Χ. Κανέλλος, Κ. Φουρλάς) και όλοι οι χωριανοί, πάνοδημο το χωριό που λένε και μπήκαν όλοι στην εκκλησία. Ακούστηκε το “δεύτε λάβετε φως” και όλοι άναψαν τις άσπρες λαμπάδες τους από το Άγιο Φως και στη συνέχεια βγήκαν στο προαύλιο της εκκλησίας, όπου έγινε η Ανάσταση, σε μια φύση ανοιξιάτικη. Επεσαν μπόλικες σύγχρονες κροτίδες και σείστηκε ο τόπος. Ο Παπανίκος και οι ψάλτες (Σ. Πλάκας, Α. Μασγάλας, Δ. Πλάκας, Α. Ασημακάκης) έψαλλαν όπως προσδιάζει στη χαρούμουνη αυτή νυχτερινή γιορτή. Στη χαρά αυτή “εισέλθετε πάντες” γιατί ο Αναστάς κύριος “δέχεται τον έσχατον καθάπερ και τον πρώτον...”.

Την Κυριακή το απόγευμα στις 6 η ώρα έγινε η Αγάπη (Εσπερινός Αγάπης) κι ένας ένας πιστός πρώτα οι άντρες προσκυνούσαν την εικόνα της Ανάστασης, που κρατούσε ο Παπανίκος και στη συνέχεια έπιανε τη σειρά του και περνούσαν όλοι διαδοχικά (πρώτα οι άντρες κι ύστερα οι γυναίκες) και χαιρετούσαν ένα ένα, κατά το γνωστό θέμη. Τη Δευτέρα του Πάσχα έγινε λειτουργία στο ξωκλήσι του Αί Γιάννη στον πάτο στο χωριό. Την Τρίτη του Πάσχα άρχισε ο κόσμος να φεύγει πάλι. Τα μαγαζιά Γ. Γιάνναρη, Δ. Καλαθά, Ν. Λούπα, Α. Πανάγου, Κ. Φουρλά (κατ' αλφαριθμητική σειρά), έξυπηρέτησαν τους χωριανούς, όπως έπρεπε.

Ανήμερα του Πάσχα στήθηκαν κι εφέτος οι ψηταριές παρέες παρέες, όπως στο Σχολείο 50-60 άτομα με συντονιστές τον Παπανίκο, Αντ. Μασγάλα, Κ. Καραγιάννη, στους Ασημάκη ο Γ. Γιάνναρης και Κ. Πανάγος, οι Λουπαίσι, οι Λαζοδημαίοι-Μπαζιωναίοι, οι Καλαθαίοι, ο Ν. Μαρούδας, οι Φουρλαίοι, Δ. Μπαλαφούτας κ.ά.

Όσοι αλκοτήθηκαν και δεν ήρθαν το φετενό Πάσχα στο χωριό έχασαν. Τα σπίτια τους τους γύρευαν και δε ήρχηκαν τις ανθισμένες κεραστές, κορομπλίες, γκροτσιές, τα φυσικά κάλλη του χωριού και τη γοντεία της Ευηνολίμνης.

Το Άγιο Φως των Ιεροσολύμων, που ήρθε για πρώτη φορά στο χωριό μας και το ζωφόρο φως της Ανάστασης να φωτίζει, να φυλάει το χωριό μας και τους απανταχού Νεχωρίτες και όλους τους πατριώτες.

Χριστός Ανέστη, Χρόνια Πολλά και του Χρόνου τη Λαμπρή στο χωριό, για την τρανή γιορτή των γιορτών της Χριστιανούντης. “Αληθώς Ανέστη”. N.M.

Παραστάτες στην υποδοχή "Άγιο Φως", από αριστερά:
Κ.Α. Φουρλάς και Χ. Κανέλλος.

χρι να ματαλερώσουν.

Από το Σάββατο του Λαζάρου άρχισαν κι εφέτος οι χωριανοί να φθάνουν στο χωριό, από Αγρίνιο, Αθήνα, Λαμία, Ναύπακτο, Πάτρα (κατ' αλφαριθμητική σειρά) και οι πιο μακρινοί από Αμερική ομογενείς.

Μέχρι τη Μ. Τετάρτη ο καιρός ήταν καλούτσικος, ενώ από Μ. Πέμπτη μέχρι και την Τρίτη του Πάσχα ήταν καλός, ανοιξιάτικος.

Μαζεύτηκε κοσμάκης και φέρτος στο χωριό. Οι βραδυνές ακολουθίες (αγρυπνίες) κάθε-

Επιτάφιου. Η εκκλησία μοίρασε στο εκκλησίασμα ειδικά έντυπα με τα εγκώμια του Επιτάφιου, τα οποία είχαν στο εξώφυλλο 3 σταυρούς. Ακολούθησε η περιφορά του ωραίου στολισμένου επιτάφιου στη γνωστή διαδρομή μέχρι την πλατεία του χωριού, ενώ οι καμπάνες χτυπούσαν πένθιμα. Το θείο δράμα συγκινεί τους χριστιανούς και ιδίως τη Μ. Πέμπτη με τα 12 Ευαγγέλια, τη Σταύρωση του θεάνθρωπου και την αναπαράστασή τους. Τη μέρα αυτή βάφουν κόκκινα τ' αυγά οι νοικο-

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ Ο.ΣΥ.Ν.

Το Κεντρικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Ναυπακτίας, που προέκυψε στις αρχαιρεσίες της 25/4/2004, έχει ως εξής:

ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

ΜΟΥΡΤΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΔΗΜΑΔΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΗ ΔΗΜ.
ΚΑΛΑΡΡΥΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΖΙΑΜΠΑΡΑ ΜΑΡΙΑ
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΤΣΩΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΜΠΕΛΛΟΣ ΑΑΚΙΝΟΟΣ
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΕΡΕΤΗ Λ.
ΛΟΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΛΟΗ-ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΙΚ.
ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ ΕΔ.
ΣΑΛΤΟΣ ΚΩΝ/ΝΤΙΝΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Β' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Β' ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΦΟΡΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΟΡΓΑΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΤΑΜΙΑΣ
Β' ΤΑΜΙΑΣ
ΕΦ.ΔΗΜ.ΣΧΕΣΕΩΝ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΤΕΡΨΙΘΕΑΤΩΝ
ΑΡΑΧΩΒΙΤΩΝ
ΠΟΚΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΜΗΛΕΩΤΩΝ
ΝΕΟΚΑΣΤΡΙΤΩΝ
ΔΕΝΔΡΟΧΩΡΩΤΩΝ
ΚΛΕΠΑΙΤΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΙΤΩΝ
ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΩΝ
ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΩΝ

ΑΓΙΟΔΗΜΗΤΡΙΑΝΩΝ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΩΝ 2004 ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ

Διαμέρισμα	Ν.Δ. ΠΑΣΟΚ Κ.Κ.Ε.ΣΥΝΑΣΠ.ΛΑΟΣ
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	115 62 4 6 7
ΑΓ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	45 22 4 1
ΑΡΑΧΩΒΑΣ	86 73 9 9
ΑΧΛΑΔΟΚΑΣΤΡΟΥ	36 33 1 3
ΔΕΝΔΡΟΧΩΡΙΟΥ	8 2 1 1
ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ	33 6 2 8
ΚΛΕΠΑΣ	21 64 20 8
ΛΙΒΑΔΑΚΙΟΥ	8 3 4 1
ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ	79 17 4 1
ΠΕΡΔΙΚΟΒΡΥΣΗΣ	17 14 2
ΠΕΡΙΣΤΑΣ	28 24 14 1
ΧΟΜΟΡΗΣ	56 52 7 4 1

ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Σχετικά με το θέμα των κατολισθήσεων που απειπούν το χωριό μας, σε απάντηση εγγράφου (αριθ.557/4-3-2004) του Δήμου Πλατάνου το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταπλήσιτικών Ερευνών με έγγραφο του (αριθ.1782/25-5-2004) γνωστοποιεί τα ακόλουθα:

“Η προγραμματική σύμβαση ΙΓΜΕ-ΚΕΔΚΕ-ΥΠΕΣΔΔΑ δεν έχει ακόμη ανανεωθεί για το έτος 2004, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η ένταξη σε αυτήν της χρηματοδότησης της τεχνικογεωλογικής εξέτασης κατολισθητικών φαινομένων στο Δ.Δ. Νεοχωρίου του Δήμου Πλατάνου Ν. Αιτωλοακαρνανίας, που ζητάτε με το παραπάνω σχετικό.

Ως εκ τούτου, για την πραγματοποίηση τεχνικογεωλογικής αναγνωριστικής εξέτασης, από τα αποτελέσματα της οποίας θα προκύψει είτε συγκεκριμένο ερευνητικό πρόγραμμα είτε, εφ' όσον είναι δυνατόν, προτάσεις για μέτρα προστασίας, απαιτείται η κάλυψη της σχετικής δαπάνης από το Δήμο σας.

Η δαπάνη προϋπολογίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων Ευρώ πλέον ΦΠΑ 18% (3.000 συν ΦΠΑ), ήτοι σύνολο τρεις χιλιάδες πεντακόσια σαράντα Ευρώ (3.540).....”

Το Τοπικό